

Full diocesà

19 de gener del 2025

p5 —Oberta la matrícula del segon quadrimestre de l'ISCRVic

p6 —El Papa nomena la primera dona al capdavant d'un dicasteri

Setmana de la Unitat dels Cristians 2025

L'Església celebra la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians del 18 al 25 de gener, enguany amb el lema «¿Ho creus, això?» (Jn 11,26). El Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i la Comissió Fe i Constitució del Consell Ecumènic de les Esglésies elaboren conjuntament uns materials per a ajudar a la reflexió i a preparar les celebracions de l'octavari.

Els bisbes de la Subcomissió Episcopal per a Relacions Interconfessionals i Diàleg Interreligiós recorden, per a la celebració d'aquesta setmana, que l'any en curs és un any jubilar, en què l'Església commemora els 1.700 anys del Concili de Nicea (325 dC), que va proclamar la fe professada en el credo que uneix els cristians que confessen el misteri de Déu Trinitat.

Els textos oracionals i de meditació per a aquest octavari han estat preparats per la comunitat monàstica de Bose

(Itàlia), triant com a lema i reclam que ens interpel·la el passatge evangèlic del diàleg entre Jesús i Marta sobre la resurrecció: «¿Ho creus, això?» (Jn 11,26)».

Els bisbes destaquen la importància del Concili de Nicea, «que va suposar una fita en la història de l'Església, perquè configurà una herència dogmàtica i litúrgica comuna en el credo que recitem els diumenges i solemnitats en la santa missa, text de convergència de totes les Esglésies i comunitats eclesials, la millor comprensió de les quals i explicació catequètica s'ha convertit en un objectiu fonamental del Consell Ecumènic de les Esglésies i de l'Església Catòlica en fraterna col·laboració». Per això, indiquen que «avui com sempre necessitem un llenguatge comú de la fe, sense el qual serà molt difícil salvar la unitat de fe de les Esglésies i la reconstrucció de la unitat visible de l'una, santa i catòlica Església».

«Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia»

Diumenge II durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La Desolada» a la teva terra: a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra, «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia. (62,1-5)

Salm responsorial

Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.
[95]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, els dons que rebem són dons diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda; un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de donar la salut als malalts; en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles; un altre el do de profecia; un altre, el de distingir si un esperit és fals o autèntic; un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos; un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé. (12,5-11)

Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi.» Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meva hora.» Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui.» Hi havia allí sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una d'elles tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques.» Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei.» Ells n'hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor.» Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell. (2,1-12)

«En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats. Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: “No tenen vi”»

II diumenge del temps de durant l'any

Andrey Castrillón, prev.

El signe de les noces de Canà que l'evangelista Joan indica com el primer miracle de Jesús és més que un fet extraordinari; és un moment de revelació teològica que manifesta la identitat de Jesús com a Fill de Déu, tot interpel·lant la fe dels deixebles. És, doncs, una invitació a viure la fe capaç de reconèixer en Jesús la font de tota novetat i plenitud.

La imatge de les noces es llegeix en la perspectiva de l'amor fidel de Déu. Igual que el nuvi està content de tenir la núvia, Déu es complau en el seu poble, tal com expressa la primera lectura. En aquest sentit, la transformació de l'aigua en vi nou simbolitza una relació renovada que Déu ofereix a la humanitat: un amor abundant, ple d'alegria, festa i esperança. És una crida a obrir-nos a aquest amor i permetre que transformi la nostra vida.

Maria, la mare de Jesús, hi juga un paper fonamental. Amb la seva presència i les seves paraules —«feu tot el que ell us digui»— ens ensenya la importància de respondre amb confiança i fidelitat. Maria exemplifica el camí cap a la veritable felicitat, aquella que només Jesús, l'espòs de l'Església, pot oferir.

En clau pràctica, el relat ens desafia a fer un pas més en la fe. Anima a reconèixer els signes de l'amor de Déu en la vida quotidiana i a comportar-nos amb coherència, manifestant aquest amor amb gestos concrets de generositat, perdó i servei. Quan seguim la voluntat de Déu, la nostra vida es transforma i esdevé un vi nou que aporta «gust» i alegria als altres. Aquesta és la veritable felicitat: viure arrelats en l'amor fidel de Déu i reflectir-lo cada dia.

La imatge

A presentar Jesús, el Fill de Déu fet home, dediquen les primeres pàgines els evangelis. En el casament de Canà, Jesús no hi tenia paper. Una circumstància —s'acaba el vi— li dona protagonisme a instàncies de la seva Mare. No tocava, però Maria diu als circumstants què han de fer: «Feu tot el que ell us digui.» Per mitjà d'aquesta obediència i la paraula de Jesús, apareixerà el vi millor.

Les noces de Canà (1575-80).
Lavinia Fontana

Agenda

Lit. hores: Setmana II

20 dilluns

—Sant Fabià, papa
—Sant Sebastià, tribú romà
He 5,1-10 / Salm 109 / Mc 2,18-22

21 dimarts

—Sant Fructuós (o Fruitós), Bisbe i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs.
—Santa Agnès, vg. mr.
Dn 3,14-20.91-92.95 o bé He 10,32-36 / Salm 33 / Jo 17,11b-19

22 dimecres

—Sant Vicenç, diaca i mr.
He 7,1-3.15-17 / Salm 109 /
Mc 3,1-6

23 dijous

—Sant Ildefons (o Alfons), bisbe de Toledo
He 7,25-8,6 / Salm 39 / Mc 3,7-12

24 divendres

—Sant Francesc de Sales, bisbe i dr.
He 8,6-13 / Salm 84 / Mc 3,13-19

25 dissabte

La conversió de Sant Pau, apòstol
—Santa Elvira, vg. mr.
Acaba l'Octavari de pregària per la unitat dels cristians
Ac 22,3-16 o bé Ac 9,1-22 / Salm 116 / Mc 16,15-18

26 diumenge III de durant l'any / Cicle C

Diumenge de la Paraula de Déu
—Sant Timoteu i Titus, bisbes
Ne 8,1-4a.5-6.8-10 / Salm 18 / 1C 12,12-30 / Lc 1,1-4;4,14-21

S'ha celebrat la Trobada per la Pau a Centelles

El dia 3 de gener Càritas Parroquial de Centelles i Mans Unides van organitzar a l'església de Centelles la Trobada per la Pau. L'acte, que va fer-se amb la col·laboració de la parròquia, l'associació de galejadors de Santa Coloma de Centelles i l'ajuntament del municipi, va comptar amb la presència de nombrosos assistents. Durant la trobada, que tenia com a lema «Per la pau al món, trobem-nos sota el Pi de Santa Coloma», es van llegir poemes i textos d'autors com Eduardo Galeano, Joana Raspall i Rigoberta Menchú, va haver-hi actuacions musicals (entre altres, un duet de violins interpretà «El cant dels ocells» i el grup de guitarres de la parròquia va oferir la peça «Cànon de la pau») i es va donar veu a diversos testimonis. La cloenda de la jornada va anar a càrrec de Xavier Masllorens, president de l'Institut Català Internacional per la Pau.

Torelló: una campanya de 200 joguines

Càritas Parroquial de Torelló impulsa, un any més, la campanya «Una joguina, un somni», que consisteix a fer arribar joguines a les famílies vulnerables que ho necessiten. Per altra banda, l'entitat també ven fanalets solidaris per a anar a rebre els Reis d'Orient, que es poden adquirir a les llibreries de la localitat. En declaracions a Ràdio Ona, l'emissora municipal de Torelló, la voluntària de Càritas, Maria Àngels Font, va afirmar que «es reparteixen joguines a tothom qui ho necessita, i s'intenta que un any un infant tingui una joguina nova i el següent sigui de segona mà». Actualment són unes dues-centes famílies les que demanen una joguina. A nivell d'organització de la campanya, l'entitat torellonenca rep l'ajuda d'alumnes voluntaris de l'Institut-Escola Marta Mata i de l'Escola Rocaprevera, reciclant joguines i preparant els fanalets solidaris. Els alumnes i professors de batxillerat de l'institut Cirviànum enguany també s'han afegit a la campanya.

Combatre la pobresa infantil al centre de Manresa

Manresa rebrà un total de 564.166,16 euros per a set projectes destinats a combatre la pobresa infantil al centre històric de la ciutat. Els projectes seran duts a terme per sis entitats del tercer sector.

Càritas Arxiprestal de Manresa desenvoluparà el projecte El Niu, d'acompanyament integral a les famílies en situació de pobresa i els seus infants, amb el suport professional d'una educadora social i una psicòloga. S'hi realitzaran sessions grupals per a compartir i potenciar temes de criança, habilitats socials, educatives i de gestió emocional. També es faran entrevistes individuals per a tractar els temes específics de cada família i donar suport a la cobertura de necessitats bàsiques. D'altra banda, per tal de facilitar la conciliació familiar i la integració dels infants, es gestiona-

ran beques d'activitats extraescolars i casals en períodes no lectius. També es reforçarà el suport escolar per a afavorir la igualtat d'oportunitats.

Obertes les matrícules per al segon quadrimestre de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic

ISCRVic

L'ISCRVic ha obert de forma presencial el període de matriculació per als estudis de batxillerat i llicenciatura en Ciències Religioses del segon quadrimestre del curs 2024-25, tot i que a partir del web iscrvic.org es pot formalitzar des de fa temps. El termini acaba el 24 de gener.

Cal destacar que el dilluns dia 3 de febrer començaran les classes i acabaran el 29 de maig. S'ofereixen assignatures, matèries i cursos a totes les persones interessades pel fet religiós en general i el cristianisme en particular, en diàleg amb les diferents disciplines filosòfiques, humanístiques, teològiques, antropològiques i pedagògiques relacionades, amb modalitat tant per a estudiants ordinaris com per a oients. Es poden cursar tant al Seminari Vic, seu de l'ISCRVic, com al Casal de l'Església de Manresa.

Notem que l'ISCRVic permet d'inscriure's en matèries concretes i que per a aquest segon quadrimestre es des-

taca la formació «Teologia espiritual», impartida per Féli-cien Mbonigaba. Aquesta matèria buscarà primerament situar la teologia espiritual en el concert dels estudis teològics a fi de determinar-ne la finalitat pròpia. D'altra banda, l'ISCRVic destaca «Filosofia per al present», con-duïda per Albert Espona i Arumí, que, «a partir de l'acos-tament a alguns autors i textos fonamentals de la filoso-fia i de la cultura contemporànies, buscarà les claus per a repensar ara i aquí la nostra existència i el nostre lloc en el món, i fer front als reptes ètics i polítics d'una realitat travessada per la dissolució de la veritat, el predomini de la tècnica i els dubtes que generen unes democràcies fe-bles i contradictòries».

Edifici Seminari Vic

Ronda Francesc Camprodon, 2. VIC
secretaria@iscrvic.org / www.iscrvic.org
Tel. 938 861 555

La Conferència Episcopal es queixa a TVE per burlar-se dels símbols catòlics

Les campanades de Televisió Espanyola (TVE) han generat la primera polèmica mediàtica del 2025. Durant la retransmissió, la còmica Lalachus, presentadora de l'esdeveniment juntament amb David Broncano, va mostrar una estampeta amb la imatge de la famosa vaqueta del programa Grand Prix, representant-la com si fos el Sagrat Cor de Jesús.

la llibertat d'expressió i els excessos de les festes, TVE ridiculitzi el símbol del Cor tan estimat per tots els catòlics. El més trist és que els responsables no són conscients de la gravetat del que fan. Una vegada més, la banalitat ens envolta», ha declarat Argüello en un missatge publicat en el seu perfil de X (abans Twitter).

Aquest gest ha provocat la indignació del president de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i arquebisbe de Valladolid, Luis Argüello, que ha qualificat l'acció com una burla dels símbols catòlics. «Em dol que, sota la coartada de

L'acció ha desencadenat crítiques no solament de la Conferència Episcopal, sinó també de l'associació HazteOír i la Fundació Advocats Cristians, que han anunciat denúncies contra TVE per un delictes contra els sentiments religiosos.

Per primera vegada, una dona prefecta d'un dicasteri

El papa Francesc ha designat Simona Brambilla, missionera de la Consolata, com a nova prefecta del Dicasteri per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica. És la primera vegada en la història que una dona lidera un dicasteri al Vaticà.

Brambilla, que fins ara ocupava el càrrec de secretària d'aquesta mateixa institució, ha destacat per la seva experiència com a missionera a Moçambic i com a superiora general de les Missioneres de la Consolata entre els anys 2011 i 2023. El cardenal salesià Àngel Fernández Artime l'acompanyarà com a proprefecte.

Aquest nomenament reforça el compromís del Sant Pare per donar més protagonisme a les dones en les estructures de govern de l'Església.

El camí de la sinodalitat ha de ser ecumènic

+ Francesc Conesa Ferrer, bisbe de Solsona

Aquest Sínode, des del començament, ha tingut un fort accent ecumènic, que porta al cor la preocupació i l'anhel per la unitat de tots els cristians. La consideració de l'Església com a poble que avança en el seguiment de Jesucrist va conduir l'Assemblea Sinodal immediatament a pensar en els altres cristians, cridats a caminar amb nosaltres.

Recordem que la primera sessió del Sínode es va obrir amb una gran celebració ecumènica a la plaça de Sant Pere (Together), en què van participar líders religiosos de les diverses esglésies i comunitats cristianes. També durant la segona sessió tingué lloc una pregària ecumènica a la plaça dels Protomàrtirs del recinte vaticà. En aquesta vigília vam compartir moments d'escolta de la Paraula de Déu, de pregària i de reflexió.

Així mateix, va resultar significativa la presència de delegats fraterns d'altres comunitats cristianes. En la sego-

na sessió, el nombre de delegats passà de 12 a 16, seguint el suggeriment que s'havia fet en la primera sessió. Escoltar-los va enriquir la nostra reflexió i ens va fer conscients que «la unitat fermenta silenciosament dins la santa Església de Déu» (Document final, 4).

Tots aquests elements van contribuir a fer que durant el Sínode es percebés una consciència viva que el camí sinodal era un camí ecumènic, que la sinodalitat exigia caminar junts també amb els altres homes i dones que professen la fe en Jesucrist. En el Document final s'afirma amb claredat: «reiterem el compromís de l'Església catòlica de continuar i intensificar el camí ecumènic amb els altres cristians, en virtut del baptisme comú i com a resposta a la crida a viure junts la comunió i la unitat entre els deixebles pels quals Crist prega en l'última cena (cf. Jn 17,20-26)» (Document final, 40). Per a avançar per aquest camí, cal reconèixer l'escàndol que produeix la divisió, treballar per curar les ferides del passat i estar disposats a «deixar-se enriquir pel trobament amb germans i germanes en la fe, superant prejudicis i visions partidistes» (Document final, 147).

El Sínode realitza també algunes propostes pràctiques per prosseguir en el camí ecumènic: incloure la memòria dels sants d'altres esglésies en el nostre calendari litúrgic, sobretot màrtirs; preveure la participació de representants d'altres esglésies en els òrgans de participació i en les assemblees eclesials; major presència de la dimensió ecumènica en la formació del poble de Déu i, especialment, dels candidats al sacerdoci: commemorar conjuntament el 1.700 aniversari del Concili de Nicea i promoure iniciatives audaces en favor d'una data comuna de la Pasqua; aprofundir en el mode d'exercici del ministeri del bisbe de Roma; imaginar formes de consulta i discerniment en comú sobre qüestions d'interès, suggerint-se la celebració d'un sínode ecumènic sobre l'evangelització.

En el rerefons d'aquest desig hi ha la convicció, expressada pel papa Francesc, que «el camí de la sinodalitat, que l'Església catòlica està seguint, és i ha de ser ecumènic, així com el camí ecumènic és sinodal» (Document final, 23).

Una lliçó ecumènica de fa mil set-cents anys

Romà Casanova, bisbe de Vic

La recerca de la comunió i la unitat en l'Església és una constant al llarg de la seva història. En són testimonis els sínodes i concilis realitzats. El Jubileu del 2025 ens convida, en l'escaiença dels mil set-cents anys de la celebració del Concili ecumènic de Nicea, a posar la mirada en la necessitat de la unitat visible de l'Església de Crist. Amb paraules de Francesc, papa: «Nicea representa una invitació a totes les Esglésies i comunitats eclesials a seguir avançant en el camí de la unitat visible, a no cansar-se de cercar maneres adequades per a correspondre plenament a la pregària de Jesús: *Que tots siguin u. Que siguin en nosaltres, Pare, com vós sou en mi i jo en vós. Així el món creurà que vós m'heu enviat* (Jn 17,21)» (*Spes non confundit*, 7).

Nicea ens ensenya la necessitat de trobar-nos per a afirmar la nostra fe i intensificar la nostra missió

La unitat del Poble de Déu i l'anunci fidel de l'Evangeli estan en íntima unió. El fonament de la unitat eclesial és la comunió de la fe en Crist. Perquè aquesta comunió i unitat sigui una realitat és imprescindible el trobament, el diàleg, l'escolta, la pregària, la recerca de la voluntat de Déu, des de la llum de la Paraula i de l'Esperit Sant. Així és com l'Església ha avançat al llarg dels segles en la mateixa fe apostòlica, afirmada en totes aquelles assemblees sinodals que, en diferents circumstàncies històriques, han expressat la necessitat de caminar junts. La urgència missionera en aquesta terra nostra, en què un paganisme imperant va ocupant més i més parcel·les de la vida social i buidant el cor del sentit transcendent que ens fa més humans, ens ha de donar entenent la necessitat de la concreció de la forma sinodal en tots els àmbits eclesials. La responsabilitat de qualsevol cristià

en la confessió i anunci de la fe ens ha de dur a viure la comunió, participació i missió, com ens ha fet present el Sínode de Bisbes del 2024-2025.

L'any 325 l'emperador romà Constantí convocà un concili de bisbes a la ciutat de Nicea, a la regió de Bitínia, en l'actual Turquia. Ho va fer perquè entenia que havia de vetllar per la comunió i la unitat dels cristians. La qüestió que era discutida en aquell moment no era pas nímia ni secundària, sinó que afectava de ple la fe cristiana. Un mestre teòleg de nom Arri, des d'una dèbil doctrina, va caure en una heretgia: negar la plena divinitat de Jesucrist. La doctrina arriana afirmava que el Fill és inferior al Pare i creat per ell. El trobament de bisbes d'orient i occident va donar com a fruit l'afirmació de la plena divinitat de Jesucrist, de la «mateixa naturalesa del Pare», com resem en el credo. Aprenguem la lliçó del primer concili ecumènic de l'Església que ens ensenya la necessitat de trobar-nos per a afirmar la nostra fe i intensificar la nostra missió.

